

Pictură, grafică, sculptură poloneză. De mult ne-am obișnuit să le privim cu interes încercând să deslușim de fiecare dată noul: în relație cu evoluția unui artist deja cunoscut, la care cauți linia de legătură cu ceea ce știi și despre el; într-o etichetă și într-o fișă de catalog care îți descoperă un nume încă neîntâlnit; în organizarea expozițională (selecția lucrărilor, ritmul grupării lor etc).

Recenta expoziție poloneză (iunie-iulie 1972), organizată în sala Dalles, ne-a pus în fața unor aspecte variate ale plasticii poloneze contemporane, dar, așa cum remarcă autorul studiului introductiv al catalogului, Jerzy Zanozinski, „arta însă comunică astăzi cu precădere cu masele cele mai largi prin intermediul arhitecturii... e înfățișată în fabrici și întreprinderi, în care a intrat triumfal și nu ca o decorație amplasată întâmplător, ba mai mult - într-un întreg complex urbanistic - facilitând munca specialiștilor în aranjare și nu numai în integrarea așa-zisului colorit al clădirilor sau al unor complexe. *Arta plastică se exprimă astăzi prin multitudinea obiectelor de uz casnic, înclintă ochii cu coloritul afişelor sau prin efectele artistice produse de decorarea piețelor și străzilor cu prilejul diferitelor sărbători*”. Aceste lucruri, desigur, nu au putut fi reprezentate în expoziție; numai fotografiile citorva din sutele de monumente comemorative ridicate în ultimul sfert de veac sugerează unele din aceste trăsături ale artei poloneze.

Picturile, sculpturile și gravurile prezentate reflectă cele mai diverse tendințe ale artei poloneze contemporane, organizatorii străduindu-se să nu niveleze diferențele dintre artiști, încercând să ofere o imagine cât mai exactă a direcțiilor, uneori chiar contradictorii, din plastica poloneză. În acest sens, au fost selecționați atent autori ca și operele, astfel încât, numărul artiștilor nefiind prea mare, numărul de lucrări să le reflecte cât mai fidel personalitatea. După părerea comisariatului expoziției, pictorul Janusz Kaczmarek, președintele U.A.P. din R.P. Polonă, lucrul s-a realizat cel mai bine la sectorul

de grafică, unde 19 graficieni sînt reprezentați prin 3 pînă la 7 lucrări fiecare.

Majoritatea lucrărilor provin din muzee, iar cele mai noi au fost împrumutate direct din atelierle artiștilor tineri sau vîrstnici.

În conținutul de presă care a precedat vernisajul, Janusz Kaczmarek, alături de problemele privind organizarea propriu-zisă a expoziției, a abordat - răspunzînd uneia dintre întrebările puse - și pe cea care s-ar putea numi - *reflectarea mișcării plastice poloneze în muzee*. În Polonia, muzeele mențin un contact direct cu viața artistică, ele avînd o mare libertate de mișcare în ceea ce privește achiziționarea de lucrări. De aceea numeroase muzee de artă poloneze au importante colecții de plastică contemporană, colecții de care sînt cu deosebire mîndre și de care se despart foarte greu, fie și pentru timpul limitat al unor expoziții temporare. O trăsătură interesantă și importantă a acestor colecții o constituie diversitatea criteriilor în achiziționarea de lucrări. Astfel, Muzeul din Poznań este profilat pe pictura „coloriștilor”, unul dintre principalele curente contemporane din Polonia; Muzeul Național din Cracovia este orientat mai ales în reprezentarea artiștilor cracovieni; Muzeul din Sułsk, cu un patrimoniu în mare parte donat, optează în primul rînd pentru curentele de avangardă; Muzeul Național din Varșovia duce o foarte obiectivă politică de achiziții, încercînd să prezinte tot ce este mai reprezentativ în arta Poloniei de astăzi. În afară de acestea, există un muzeu al afişului, un muzeu de artă decorativă, un muzeu al textilelor etc.

Prin valoarea lucrărilor expuse, prin prezentarea sugestivă și gruparea atractivă a lucrărilor, prin discuțiile care au precedat deschiderea propriu-zisă a expoziției, pentru specialiști și pentru public, expoziția „Arta plastică contemporană din R. P. Polonă” a deschis o fereastră spre una dintre cele mai interesante zone artistice europene.

T.S.

„ARTA POPULARĂ ÎN JUDEȚUL OLT”

Adoptînd această titlatură care angajează, Sesiunea de comunicări din Slatina, desfășurată la 21 iunie 1972, a încercat să izbută să transmită citeva din numeroasele motive tradiționale ce au animat procesul de creație populară, atît de viu reprezentat pe teritoriul oltenesc.

Necesitatea unei astfel de manifestări de dezbatere colectivă asupra producțiilor artistice folclorice - parte integrantă a culturii poporului nostru - este cerută de însuși procesul de circulație continuă a creațiilor populare.

Printr-o prezentare judicioasă organizată, bucurîndu-se de comunicări bine sistematizate, mesajul transmis de această sesiune etnografică a punctat sugestiv, prin diverse aspecte, particularitățile

creațiilor populare locale, vechile obiceiuri ce concretizează simțirea poporului nostru de-a lungul deceniilor.

Ținute sub auspiciile Comitetului județean pentru cultură și educație socialistă și a Comitetului jud. U.T.C. Olt, lucrările Sesiunii au fost inaugurate de tradiționalul cuvînt de salut adresat de Gheorghe Constantin, secretar al Comitetului județean Olt al P.C.R., care a prezentat pe larg problematica întrunirii în lumina documentelor de partid, însemnătatea prezentului eveniment, ca manifestare patriotică în cadrul specific al județului Olt. Tot în cuvîntarea de început au fost amintite tradițiile milenare ale Oltului, în care se îmbină cu un splendid efect estetic mai multe zone etnografice și